

عنوان مقاله:

طراحی الگوی اثرگذاری سرمایه اجتماعی بر عملکرد مدیریت بحران های طبیعی

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات کاربردی علوم جغرافیایی، دوره 24، شماره 75 (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 0

نویسندگان:

خدیجه خطیری - isfahan univeisity

ایران غازی - shahid beheshti university

نعمت حسنی - assistant professor

خلاصه مقاله:

بلایای طبیعی موجب خسارات شدید مالی و جانی می شود. مدیریت بحران به معنای سوق دادن هدفمند جریان امور به روالی قابل کنترل به قصد برگرداندن امور در اسرع وقت به شرایط قبل از بحران است. لذا هدف اصلی این مقاله ارائه مدل توسعه سرمایه اجتماعی در مدیریت بحران آب شهری می باشد. روش مطالعه توصیفی - پیمایشی است. جهت گردآوری اطلاعات از مصاحبه و پرسشنامه و جهت تجزیه و تحلیل داده ها از نرم افزار Topsis و SPSS و روش تحلیل AHP و رگرسیون و تی استفاده شده است. جامعه آماری شامل مدیران بحران و آبفای کشور؛ همچنین کلیه ساکنین شهر کرج می باشد که تعداد ۳۸۴ نفر به عنوان نمونه آماری برآورد گردید. نتایج حاصل از تجزیه و تحلیل آماری نشان داد از دید افراد نمونه آماری میزان سرمایه اجتماعی پایین تر از سطح مطلوب بوده است. همچنین ارتباط بین شاخص های سرمایه اجتماعی معنادار بود همچنین نتایج مقایسه زوجی معیارهای اصلی اولویت شاخص ها را به ترتیب اعتماد اجتماعی با ضریب ۰/۴۴۳، معیار سیاست های انگیزشی و تغییر در فضای نگرشی با ضریب ۰/۳۵۵، معیار زیرساخت های تعاملی و ارزشی جامعه با ضریب ۰/۲۷۷، عمل متقابل با ضریب ۰/۲۰۳، چهارم و در نهایت معیار عدم بیگانگی با دولت با ضریب ۰/۱۹۹ اولویت پنجم را نشان داد. بررسی صورت گرفته نشان داد توانایی کشورها در رویارویی با بحران ها، ارتباط زیادی به سیاست مدیریت بحران دارند، ارتقا سرمایه اجتماعی در جامعه و توسعه روحیه همکاری و ایجاد انگیزه مشارکت در بین مردم، یکی از راهکارهای مهم تشخیص داده شده است.

کلمات کلیدی:

Social capital, Water crisis management, Urban water, سرمایه اجتماعی، مدیریت بحران، آب شهری .

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1937036>

